Dosar nr. 1-80/2025
1-24106106-48-1-20092024

Sentința
în numele
Legii

11 martie 2025 mun. Strășeni
Judecătoria Strășeni (sediul central)
Instanța compusă din:
Președinte de ședințe, judecător, Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu
Cu participarea:
Acuzatorului de stat Cezar Țaca
Apărătorului Ion Gumeniuc
Inculpatului Vieru Dumitru

a judecat în ședință de judecată publică, în procedură generală, cauza penală în privința lui:

Vieru Dumitru născut la *****, IDNP *****, născut și domiciliat în *****, str. ***** *****, cetățenia Republicii Moldova, studii medii incomplete, nesupus militar, necăsătorit, fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, anterior judecat, fără antecedente penale

învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin.(5), Cod penal.

Perioada examinării cauzei în instanța de judecată: 24 septembrie 2024 –11 martie 2025.

Procedura de citare legală executată;

A constatat:

Inculpatul Vieru Dumitru se învinuiește în aceea că el, a săvârșit fapta prejudiciabilă prevăzută de legea penală și pasibilă de pedeapsă penală în următoarele circumstanțe: Vieru Dumitru, la 05.08.2024, în jurul orei 04:30, nedeținând permis de conducere pentru conducerea mijlocului de transport condus,

în timp ce conducea mijlocul de transport „Mazda 323 F”, cu numărul de înmatriculare „*****”, în s. Negrești, r-nul Strășeni, a fost stopat de către angajații Inspectoratului de Poliție Strășeni, din cauza deplasării neuniforme. Ulterior în urma suspiciunilor că ultimul se află în stare de ebrietate, i s-a solicitat de către angajații de poliție trecerea testării alcoolscopice prin metoda Drager, ori, examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, la care, Vieru Dimitru a refuzat categoric de a trece testarea alcoolscopică, precum și examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Vieru Dimitru, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.264[1] alin.(5) Cod penal, adică, refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.

În ședința de judecată preliminară, procurorul Cezar Țaca, inculpatul Vieru Dumitru și apărătorul acestuia Ion Gumeniuc au solicitat examinarea cauzei în procedură generală, în ședință publică și în limba de stat, având în vedere că inculpatul nu recunoaște faptele invocate în rechizitoriu și încadrarea juridică adusă, iar în acest sens, în conformitate cu articolele 351 și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală.

Inculpatul Vieru Dumitru, a declarat că nu se consideră vinovat de comiterea infracțiunii incriminate.

Inculpatul Vieru Dumitru, în ședință de judecată, a refuzat să depună declarații.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată martorul Sîrbu Nicolae a declarat că activează în cadrul subofițer superior al serviciului patrulare în cadrul IP Strășeni. Pe inculpat îl cunoaște din cauza situației când a fost stopat, careva relații cu acesta nu are. La 5.08.2024 în jurul orelor 04:30 împreună cu colegul Ciocan Daniel era implicați în serviciu de patrulare în s. Negrești cu automobilul de serviciu. A observat unitatea de transport de model Mazda roșie cu n/î ***** care se deplasa straniu prin s. Negrești, a fost stopat din motiv că avea mers haotic. La volanul automobilului era cert. Vieru Dumitru, a fost solicitat să coboare din automobil dar ultimul nu a deschis nici geamul nici portiera automobilului. Ulterior a coborât din automobil, la solicitarea de a efectua suflarea în aparatul Drager a refuzat menționând că nu a fost el la volan iar mașina era pe loc. Fiind solicitat de preleva probe biologice ultimul a refuzat categoric menționând că nu se afla el la volanul automobilului și mașina era pe loc. I-a adus la cunoștință că va fi documentat pentru refuz după care Dumitru împreună cu persoanele din mașină au plecat într-o direcție necunoscută.

La întrebările acuzatorului de stat a comunicat că mașina se afla în deplasare,

era la o distanță de aproximativ 40-50 m. A aprins girofarul. De la inculpat se simțea miros de alcool din cavitatea bucală. Nu a manifestat un comportament agresiv, doar a refuzat să treacă testarea. Celelalte persoane nu au spus nimic, el nu a recunoscut că a consumat băuturi alcoolice. Și el și colegul i-a propus să treacă testarea alcoolscopică, au fost mai multe propuneri. Vieru a fost informat că poate trece examenul la instituție medicală, a refuzat menționând că nu el era la volan iar mașina era pe loc.

La întrebările apărătorului a comunicat că după ce a comunicat ultimul a spus numele prenumele și data, anul nașterii. Au fost folosite înregistrările audio-video, în echipaj erau doar ei doi, nu cunoaște cine este Miron Valeriu.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată martorul Osaci Sergiu a declarat că pe inculpat îl cunoaște, sunt în relații bune, cunoscuți. Nu ține minte data concret, pe la orele 04:00 ei erau pe loc în mașină împreună cu Dumitru, Sîrbu Vasile și David Cozmulici, a fot cu mașina de model Mazda 323 în centrul satului, la volan era Vieru Dumitru care a condus aproximativ 1 km după care a ajuns la prietenul nostru acasă și s-au oprit pe loc. Ei băuturi alcoolice nu au consumat, doar Sîrbu Vasile a consumat pentru că a fost la o zi de naștere. Ei s-au parcat în fața porții lui Vasile Sîrbu pe partea stângă a drumului. Polițistul s-a apropiat filmând cu telefonul din partea șoferului, se adresa șoferului, nu ține minte dacă era aprins blițul la telefon, Dumitru stătea în telefon, nu a observat ce se întâmplă. El a observat polițistul și a comunicat după care toți 4 au ieșit afară. Polițistul a cerut de la șofer permisul și documentele pe mașină, Dumitru nu le-a dat pentru că nu i-a fost explicat din ce motiv sunt obligați să le prezente, ei erau pe loc cu mașina. După ce a stat la discuție cu polițistul, a cerut să le explice motivul, i-a spus că a cerut actele șoferului pentru că sunt serviți, el în discuție cu polițistul nu a intrat, doar a fost întrebat cine e proprietarul mașinii, a răspuns că proprietarul este el. Actele nu au fost prezentate până la urmă. Inculpatului i sa propus să treacă testul Drager dar a refuzat. Mai departe a sosit al doilea echipaj care la fel a solicitat lui Dumitru Vieru să treacă testul Drager dar a refuzat. El era la mașină, nu știu despre ce a mai discutat Dumitru cu polițiștii, el a încuiat mașina și a plecat acasă. El are permis, în acea seară nu a urcat la volan pentru că deja era Dumitru la volan. A avut încredere în el dar nu a știut că nu are permis de conducere.

La întrebarea acuzatorului de stat a comunicat că nu se cunosc tare bine, sunte cunoscuți dar au relații normale. Nu a cunoscut că Vieru nu are permis. nu oferă mașina fiecărui. În acea noapte a fost la stația de alimentare, el a condus dar în mașină erau alte persoane, a fost ziua pe la orele 09:00 – 10:00, noaptea nu ține minte dacă a fost, nu ține minte dacă împreună cu Dumitru Vieru, Cozmulici și Sîrbu a fost la stația Peco, are unele probleme cu memoria, la evidentă nu stau, a trecut prea mult timp și nu țin minte. Toate declarațiile sunt corecte, acum el nu ține mite anumite detalii.

La întrebarea apărătorului a comunicat că când s-a apropiat echipajul de poliție mașina staționa. Poliția s-a apropiat peste 10-15 minute. Nu au indicat motivul concret de ce solicită actele de la Vieru, doar a spus că e în stare de ebrietate. Nu a fost informat că au de gând să ridice automobilul și să-l deplaseze la parcarea specială. Până la parcare nu a fost informat despre ridicarea automobilului, el a aflat deja a doua zi când a fost la inspectoratul de poliție. După ce a comunicat că el este proprietarul mașinii de la el nu sau solicitat prezentarea documentelor.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată martorul Ciocan Daniel a declarat că e inculpat îl cunoaște din cauza situației când a fost stopat, careva relații cu acesta nu are. Activează în cadrul IP Strășeni în calitate de subofițer superior al serviciului patrulare a secției Securitate Publică în cadrul IP Strășeni. La 5.08.2024 în jurul orelor 03:00 în s. Negrești în timpul patrulării cu colegul meu Sîrbu Nicolae a fost observată unitatea de transport de model Mazda roșie cu n/î*****care se deplasa straniu prin s. Negrești. Înainte de a o observa mașina a primit informația de la 112 precum că în sat niște tineri servesc băuturi alcoolice în parcul din satul Negrești, a mers la faţa locului dar nu a depistat pe nimeni, patrulând satul după a observat unitatea de transport ce se afla în regiunea din apropierea grădiniței, automobilul se deplasa, erau faţă în faţă, în momentul în care sa aprins girofarul, automobilul automat a tras pe dreapta, a deconectat luminile. Colegul său s-a apropiat de automobil şi a cerut actele la control, la volan era Vieru Dumitru care a declarat că era pe loc şi nu a condus unitatea de transport, după mai multe discuții șoferul a coborât şi a comunicat că nu deține permis de conducere, i sa propus efectuarea suflării în aparatul Drager sau de a trece proba biologică, discuțiile mai mult le-a dus colegul dar elș la fel era alături, conducătorul a refuzat trecerea testării drager, s-a documentat cazul şi a fost ridicat automobilul la parcarea specială. În mașină mai erau 3 persoane aproximativ de aceeași vârstă.

La întrebările acuzatorului de stat a comunicat că de la conducător se simțea miros de alcool, se comporta foarte agitat, nu dorea să colaboreze cu noi. El personal nu a simțit miros de alcool dar colegul meu s-a apropiat de ei şi a cerut actele şi a simțit miros de alcool. Au fost mai mute solicitări de a trece testarea alcoolscopică.

La întrebările apărătorului a comunicat că nu își aduce aminte sigur dar posibil să mai fi fost un echipaj în ajutor. Au fost efectuate înregistrări video-aude de către colegul său şi de către el. Este fixat şi momentul opririi, momentul când i se solicită de a sufla în aparatul drager. Nu cunoaște exact cui aparținea automobilul, cunoaște că nu era a conducătorului auto ce se afla la volan în acel moment. Proprietarul era pe loc, i s-a solicitat prezentarea documentelor pentru automobil, nu ţine minte dacă le-a prezentat. Proprietarul la fel era în stare vizibilă

de ebrietate, ultimii nu negau acest fapt şi nu mergea spre colaborare, se comportau destul de agresiv. Nu ţine minte sigur dacă proprietarului i-a fost comunicat că poate să invite pe cineva pentru a lua automobilul.

Fiind audiat în cadrul şedinţei de judecată martorul Cozmulici David a comunicat că pe inculpat îl cunoaște, sunt prieteni. Vara, în luna august a fost împreună în parcul satului Negrești seara pe la ore 19:00-200:00, s-au întâlnit cu inculpatul după care au mai venit 3 persoane. S-au primblat şi au discutat, băuturi alcoolice din parc nu au consumat, a stat în parc până la orele 01:00 după care s-au dus să-l ducă acasă pe Sîrbu Vasile cu mașina de model Mazda 323F care aparține lui Osaci Sergiu, la aproximativ 10 m de casa lui Vasile au staționat, la volan era Dumitru, după 5-10 minute s-a apropiat poliția. După parc s-au dus mai întâi la stația de alimentare. După ce s-a apropiat echipajul de poliție a solicitat șoferului să prezinte actele dar nu le-a prezentat, nu cunoaște din ce motiv, el era pe bancheta din spate. El nu a auzit discuția ce a avut loc între agentul de patrulare şi inculpat deoarece el era la aproximativ 5 m de ei şi ei vorbeau încet. Mai târziu a mai venit un echipaj de politie, nu știe din ce motiv. Nu a văzut aparatul Drager la nimeni din inspectori. Înainte de a se duce în parc pe la benzinăriei nu au fost. La benzinărie au fost odată. Benzinăria e la aproximativ 1km de parc. În parc nimeni nu a servit bere.

La întrebările acuzatorului de stat a comunicat că s-au parcat acolo din motiv că e o clădire părăsită şi dorea la baie, casa lui Vasile e la aproximativ 10 m, urma să se ducă acasă pe jos. La baie a dorit el şi Vasile care la fel a rămas cu noi, a urcat înapoi în mașină pentru a mai discuta. Când a venit echipajul Vasile era cu ei în mașină. La stația Peco a servit câte o cafea, băuturi alcoolice nu au cumpărat. El a achitat pentru el şi Dumitru, despre ceilalți nu cunoaște. Dumitru s-a purtat calm cu poliția. Nu a văzut când i-a fost propus lui Dumitru să treacă testarea Drager.

*Fiind audiat în cadrul şedinţei de judecată martorul Sîrbu Vasile a comunicat că p*e inculpat îl cunoaște, sunt în relații bune, prieteni. Nu ține minte data concret, era cald afară, posibil începutul lunii august a fost în s. Negrești la plimbare împreună cu David Cozmulici, Dumitru și încă un băiat după care a fost la Meronica Alex și a băut o cafea după care a fost la plimbare în parc împreună cu Cozmulici David, mai târziu a venit Osaci Sergiu și Cozmulici Vadim, Vieru Dumitru, Gabriel Zarea. A stat în parc mult, afara deja era întuneric muzică din mașina lui Sergiu Osaci de model Mazda, a servit bere toți, inclusiv și inculpatul. După a plecat acasă cu mașina, la volan era Vieru Dumitru, casa sa e la 1 km și ceva de la parc. A ajuns aproape de casa sa, peste o casă de la casa sa i-a oprit pentru că a fost stopați de poliție, ei au apărut brusc în fața noastră cu girofarele aprinse, ei când ne deplasau muzica cânta dar încet. Cozmulici David și el a rămas în mașină dar inculpatul cu Osaci Sergiu au ieșit afară și au vorbit cu polițiștii,

după asta a mai venit un echipaj de poliție, el a stat până la urmă, a văzut că ceva se scria. A auzit cum Dumitru a refuzat să treacă testul drager, nu a auzit dacă i-a fost propus să treacă testul biologic.

La întrebarea acuzatorului de stat a comunicat că în acea seară a fost la benzinărie, a procurat pesmeți și apă, băuturi alcoolice mantică nu a cumpărat. Berea el a adus-o de acasă. Nu cunoaște de ce Vieru nu a trecut testul alcoolscopic. A auzit doar o dată să-i fi propus testarea. Vieru s-a comportat normal cu angajații poliției, vorbea cu ei, nu sărea la bătaie. Ei s-au oprit și brusc a apărut poliția. Ei erau stopați când poliția a pornit girofarul.

În cadrul cercetării judecătorești au fost cercetate următoarele mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală şi anume:

Procesul-verbal de ridicare din 07.08.2024, prin care a fost ridicat de la angajatul poliției Sîrbu Nicolae un CD cu înregistrări video din 05.08.2024, privind documentarea refuzului testării alcoolscopice a conducătorului mijlocului de transport Vieru Dumitru.

Procesul-verbal de examinare din 08.08.2024, prin care au fost examinate înregistrările video-audio cu documentarea de către angajații Inspectoratului de Poliție Strășeni a refuzului testării alcoolscopice a conducătorului mijlocului de transport Vieru Dumitru.

Procesul-verbal de ridicare din 07.08.2024, prin care a fost ridicat de la Miron Valeriu, un CD cu înregistrarea video din 05.08.2024.

Procesul-verbal de examinare din 08.08.2024, prin care a fost examinată înregistrarea video ridicată de la Miron Valeriu, cu durata de 00:01:25 s. La vizualizare în partea stângă, sus a ecranului este imprimată în video data filmării și ora cu culoarea roșie, data fiind 2024/08/05, ora 04:33:27 s, se observă momentul în care un echipaj de poliție fiind cu girofarul conectat, stopează un autotorism de culoare roșie care se deplasa pe drum și se oprește pe partea stângă a drumului. După ce a fost stopat autotorismul, în minutul 00:01:17s. a înregistrării se observă cum din mașina de poliție coboară un colaborator al poliției și se îndreaptă spre partea șoferului.

Procesul-verbal privind constatarea faptei refuzului, eschivării sau împotrivirii conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică sau examenul medical din 05.08.2024, prin care se constată că conducătorul mijlocului de transport, Vieru Dumitru a refuzat testarea alcoolscopică sau examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate, deși a fost avertizat de răspunderea penală în acest sens. Totodată, Vieru Dumitru a refuzat să semneze procesul-verbal.

Îndreptarea eliberată pe numele lui Vieru Dumitru din 05.08.2024, pentru examinarea medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, pe care ultimul a refuzat s-o semneze și nu a indicat motivul nesemnării.

Informația din sistemul "Acces Web", prin care se constată că pe numele lui Vieru Dumitru nu a fost eliberat permis de conducere a mijloacelor de transport.

Un CD ce conține două înregistrări video cu secvențe audio-video cu documentarea de către angajații Inspectoratului de Poliție Strășeni a refuzului testării alcoolscopice a conducătorului mijlocului de transport V ru Dumitru, recunoscut ca mijloc material de probă prin ordonanța din 08.08.2024 și anexat la materialele cauzei penale;

Un CD ce conține o înregistrare video ridicat de la Miron Valeriu, recunoscut ca mijloc material de probă prin ordonanța din 08.08.2024 și anexat la materialele cauzei penale;

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că în privința inculpatului Vieru Dumitru a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra*

Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei şi Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omuluia arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței şi Van de Hurk împotriva Olandei)*.

În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al *„în afara dubiilor rezonabile”*, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similarelor prezumții de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile *(hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161)*.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate,

coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală.

Suplimentar, cu privire actele întocmite de agentul constatator Sîrbu Nicolae și Ciocan Daniel, instanţa argumentează că ultimii au obligaţii exclusiv prevăzute la art. 262 şi 273 din Codul de procedură penală, adică de a întreprinde acţiuni care nu suferă amânare, cu întocmirea proceselor-verbale, în care se vor consemna acţiunile efectuate şi circumstanţele constatate, iar *actele de constatare întocmite vor constitui mijloace de probă* în opinia instanţei atribuie finalmente actelor întocmite de agentul constatator un caracter legitim şi legal, reieşind din prevederile menţionate supra şi le va considera mijloace de probă pertinente cauzei şi admisibile.

Totodată instanța va reține și declarațiile martorului Sîrbu Vasile care a declarat […] *a stat în parc mult, afara deja era întuneric muzică din maşina lui Sergiu Osaci de model Mazda, a servit bere toți, inclusiv și inculpatul. După a plecat acasă cu maşina, la volan era Vieru Dumitru, casa sa e la 1 km și ceva de la parc. A ajuns aproape de casa sa, peste o casă de la casa sa s-au oprit pentru că a fost stopați de poliție, ei au apărut brusc în fața noastră cu girofarele aprinse*, fiind în

coraborare cu proba video anexată la (f.d.30) minutul 1:05 unde se vede clar că mijlocul de transport era în mișcare ulterior fiind stopat de către angajații Inspectoratului de Poliție.

Suplimentar instanța a constatat că inculpatul Vieru Dumitru, a refuzat testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, or potrivit probei video anexată la materialele cauzei (f.d.24) este înregistrarea video cu durata de 00:00:23 prin care ultimul refuză vehement testarea alcoolscopică, mai mult ca atât i-a fost adus la cunoștință că acțiunile lui sunt pasibile de tragere la răspundere penală.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovatde săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Vieru Dumitru au fost încadrate în baza art.264^1 alin.(5) din Codul penal.

Articolul 264^1 alin.(5) din Codul penal stabilește faptele prevăzute la alin. (1)–(4) săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere ori care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport sau în privința căreia a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport, se pedepsește cu amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă *(acțiune sau inacțiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a

infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993”* CEDO a statuat că *„(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt denatură să-i angajeze răspunderea penală”*.

Prin urmare, fiind cercetate nemijlocit în ședință de judecată probele administrate în cadrul urmăririi penale, în ansamblu instanța constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între ele, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirile aduse inculpatului, pe faptul comiterii infracţiunii prevăzute la art. 264[1] alin.(5) din Codul penal.

Este de reținut că, *obiectul juridic special* al infracţiunii prevăzute la alin.(5) art.264[1] Cod penal îl formează relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier, sub aspectul prohibiţiei impuse persoanelor să conducă în stare de ebrietate şi fără a deţine permis de conducere.

Din acest punct de vedere, potrivit lit. a) pct.14 din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

La rândul său, art.18 al Legii privind siguranţa traficului rutier stabileşte că pentru a conduce vehiculul pe drumurile publice, conducătorul lui trebuie să întrunească condiţiile stabilite și să corespundă normelor minime privind aptitudinile fizice și mintale necesare pentru a poseda dreptul de a conduce vehicule din categoria sau subcategoria vehiculului condus, aprobate de către Guvern, precum şi să dispună de autorizaţia corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.

În ce priveşte *latura obiectivă* a infracţiunii specificate la alin.(5) art.264[1] Cod penal, ea se exprimă în fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea de

conducere a mijlocului de transport de către o persoană care nu deţine permis de conducere sau este privat de acest drept, refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică și/sau testarea antidrog, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Aşadar, în esenţă, fapta prejudiciabilă se exprimă în acţiunea de conducere în condiţii ilicite a mijlocului de transport. În cazul infracţiunii analizate, caracterul ilicit al conducerii rezultă din nerespectarea obligaţiei, pe care o are conducătorul mijlocului de transport.

Înţelesul noţiunii „conducerea mijlocului de transport" este elucidat în legătură cu analiza infracţiunii specificate la art.264^1 Cod penal. Cerinţa esenţială pentru întregirea faptei prejudiciabile prevăzute la alin.(5) art. 264^1 Cod penal este ca în timpul conducerii mijlocului de transport, făptuitorul să nu deţină permis de conducere sau să fie privat de dreptul de a conduce mijloace de transport şi să refuze, împotrivească sau eschiveze de la testarea alcoolscopică și/sau testarea antidrog, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Finalizând analiza laturii obiective a infracţiunii prevăzute la alin.(5) art.264^1 Cod penal, în redacția Legii nr.138 din 19.07.2018 în vigoare din 14.12.2018, este de menţionat că această infracţiune este una formală.

Ea se consideră consumată din momentul conducerii mijlocului de transport de către o persoană care nu deţine permis de conducere sau este privată de acest drept.

Latura subiectivă a infracţiunii prevăzute la alin.(5) art. 264^1 Cod penal se caracterizează prin intenţie directă.

În conformitate cu prevederile pct.10 alin.(2) lit.a) din Regulamentul circulaţiei rutiere, Persoana care conduce un autovehicul (vehicul) trebuie să posede şi, la cererea poliţistului, poliţistului de frontieră, ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmîneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus sau actul de identitate valabil pe numele său, pentru a putea fi verificat dreptul de a conduce vehicule din categoria (subcategoria) din care face parte vehiculul condus.

Motivul infracţiunii prevăzute la alin.(5) art. 264^1 Cod penal se exprimă, în principal, în indiferenţa manifestată de către făptuitor în raport cu respectarea prohibiţiei impuse persoanelor să conducă mijloace de transport în stare de ebrietate şi fără a deţine permis de conducere.

În ce priveşte *subiectul* infracţiunii specificate la alin.(5) art. 264^1 Cod penal, acesta este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani şi nu deţine permis de conducere sau este privată de dreptul

de a conduce mijloace de transport.

De asemenea, raportat la prevederile alineatului (5) art. 264[1] Cod penal, conchidem că subiectul infracţiunii specificate este o persoană care nu deţine permis de conducere sau este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În asemenea condiţii, instanţa de judecată califică acţiunile inculpatului Vieru Dumitru în baza art. 264[1] alin.(5) Cod penal, acţiuni săvîrşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere.

Aşadar, instanța de judecată consideră necesar ca Vieru Dumitru să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal, reieşind din considerentele enumerate supra, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul Vieru Dumitru a comis infracţiunea incriminată cu vinovăţie sub formă de intenţie.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanţelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunii în acţiunile lui Vieru Dumitru şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptei.

În condiţiile specificate, reieşind din circumstanţele faptice descrise în speţă şi motivele de drept invocate, de prevederile Regulamentului Circulaţiei Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, de prevederile Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009 şi de art. 264[1] din Codul penal, instanţa de judecată conchide că în acţiunile inculpatului Vieru Dumitru sunt întrunite toate semnele şi elementele constitutive obligatorii ale componenţei de infracţiune prevăzute de art. 264[1] alin. (5) din Cod penal al RM – refuzul împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.

În această ordine de idei, sistematizând cele conturate *supra*, instanța de judecată conchide că vinovăția inculpatului Vieru Dumitru în comiterea faptei incriminate și-a găsit confirmare în ședința de judecată dincolo de orice dubiu rezonabil.

La caz instanța atestă că refuzul inculpatului de a-şi recunoaște vinovăția nu poate servi ca temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina lui în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, instanța de judecată consideră necesar ca Vieru Dumitru să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.

(5) din Codul penal, reieșind din considerentele enumerate supra, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul, știind cu certitudine că refuzul de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale, știind cu certitudine că refuzul în vederea prelevării probelor biologice duce la răspunderea penal acest fapt nemijlocit fiind-i adus la cunoștință de către agenți de patrulare, intenționat a refuzat prelevarea probelor biologice.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanţelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunii în acţiunile lui Vieru Dumitru şi nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

În cadrul dezbaterilor judiciare, de către acuzatorul de stat Cezar Țaca s-a solicitat a-l recunoaște vinovat pe Vieru Dumitru de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(5) Cod penal, a-i aplica prin efectele prevederilor art.10 alin.(1) CP pedeapsă sub formă de 1 an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Apărătorul inculpatului, avocatul Ion Gumeniuc la etapa dezbaterilor judiciare, a solicitat adoptarea unei sentințe de încetare a procesului.

Inculpatul Vieru Dumitru, în ultimul cuvânt a pledat pentru faptul că se consideră nevinovat.

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane**.**

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echităților.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturileși libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situațiapersonală a acesteia".

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanța, conform art. 16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave cu intenție.

Instanța de judecată constată prezența circumstanțelor agravante, prevăzute de art. 77 alin.(3) din Codul penal săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată.

Cu referire la circumstanțe atenuante prevăzute la art. 76 Cod penal, nu au fost constatate.

În continuare, instanța de judecată conchide că art. 264^1 alin. (5) din Codul penal se pedepsește cu amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub forma de 1 an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Așadar, conform circumstanțelor cauzei penale, la stabilirea pedepsei instanța va ține cont de sistematicitatea, intensitatea/gravitatea infracțiunilor săvârșite și comportamentul inculpatului înainte și după infracțiunea comisă.

În acest sens, se menționează că Vieru Dumitru a fost anterior

condamnat prin sentința Judecătoriei Strășeni din 20.03.2019 în baza art. 186 alin(2) lit. b), c) și d) în 4 episoade cu aplicarea pedepsiei definitive pentru concurs de infracțiuni pe un termen de 1 an închisoare în penitenciar pentru minori și conform art. 90 cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, prin sentința Judecătoriei Drochia din 10.12.2018 a fost condamnat în baza art. 186 alin(2) lit. b), c) și d) cu aplicarea pedepsiei pe un termen de 1 an închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

În același rând, instanța reține că inculpatul a comis în mod repetat o infracțiune cu intenție, iar faptul respectiv indică prezența unei stări de conflict în care se află inculpatul în raport cu normele sociale, și implicit faptul că prin pedeapsa aplicată anterior, sub formă de 1 an închisoare în penitenciar pentru minori și conform art. 90 cu suspendarea condiționată a executării pedepsei comportamentul inculpatului nu a fost corijat.

Instanța mai reiterează că conform revendicării inculpatul anterior a fost tras la răspundere penală, respectiv, rezultă că personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei bune conduite.

În lumina celor expuse, instanța de judecată notează că inculpatul careva concluzii pentru sine nu și-a făcut, nu a pășit pe calea corijării, deși i s-a acordat anterior șansa de a-și corija conduita, însă în final acestea au fost ignorate, ultimul săvîrșind o nouă infracțiune cu intenție, care atentează la securitatea circulației, ca parte componentă a securității și ordinii publice.

Instanța va ține cont de gradul și caracterul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că fapta comisă prezintă un grad avansat de pericol și se încadrează în categoria infracțiunilor din domeniul transporturilor, afectând securitatea circulației rutiere și exploatarea mijloacelor de transport ca parte componentă a securității și ordinii publice, punând în pericol viața și sănătatea persoanelor.

Prin urmare, instanța consideră că circumstanțele de fapt în privința inculpatului constate supra, dar și caracterul infracțiunii comise care atentează la securitatea circulației, ca parte componentă a securității și ordinii publice, fac posibilă corectarea și reeducarea inculpatului Vieru Dumitru numai prin aplicarea în privința acestuia, pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) din Codul penal, a pedepsei cu închisoare pe un termen de 1 (unu) ani (sancțiune prevăzută de legea penală la data comiterii infracțiunii).

Subsecvent, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării

inculpatului, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Iar pedeapsa urmează să fie pusă în executare din momentul reţinerii lui Vieru Dumitru.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul și apărătorul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menţinerii măsurilor preventive în privinţa inculpatului.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că în privinţa inculpatului Vieru Dumitru nu este aplicată o măsură preventivă.

În drept, instanţa menţionează că în temeiul art.329 alin.(1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului, iar o nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii preventive poate fi depusă dacă au apărut temeiuri pentru aceasta, dar nu mai devreme decît peste o lună după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiţionează noua cerere.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive.

Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

În conformitate cu prevederile art. 176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

Având în vedere că sentința nu este definitivă din momentul

pronunțării, instanța de judecată, pentru a asigura punerea în executare a pedepsei, consideră oportună, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe, de a-i aplica în privința lui Vieru Dumitru măsura preventivă sub forma de obligare de a nu părăsi țara.

Mijloacele materiale de probă conform rechizitoriului, de păstrat în continuare la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acestuia.

Totodată instanța a constatat lipsa cheltuielilor judiciare în speță.

În temeiul celor expuse şi conducîndu-se de prevederile art.384-385, 392-395 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,

Hotărăște:

Vieru Dumitru se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod Penal şi în baza acestei Legi a-i numi pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei conform art. 72 alin. (3) Cod penal în penitenciar de tip semiînchis.

Pedeapsa sub formă de închisoare, aplicată lui Vieru Dumitru prin prezenta sentință, urmează a fi pusă în executare din momentul rămânerii definitive a sentinței, cu calcularea termenului din momentul reținerii acestuia.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința inculpatului Vieru Dumitru, se aplică măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara.

Mijloacele materiale de probă conform rechizitoriului, de păstrat în continuare la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acestuia.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni (sediul central), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
Judecător **Iana Talmaci**